

virkelig vil gjøre Anmeldelse til Politiet angaaende de Misligheder, han opdager, og drage Omsorg for, at de blive paatalte, og det er vel dog noget tvivlsomt, om man kan vente det, naar Sagen saaledes væsentlig bliver lagt i Sogneraadens Hænder. Det, som det kommer an paa, er altsaa ikke alene det, at man faar en Mand, der forstaar at udøve Tilsynet — med Hensyn hertil synes jeg, at det, som blev bemærket af denne samme ærede Landsrådsmand, var vel begrundet, nemlig, at til at udøve Tilsynet behøvedes der ikke Meget; det kunde de fleste nogenlunde fornuftige Mennesker gjøre, naar de blot havde en god Villie — thi det er jo ikke Nok, at Gvnen er der, men der maa ogsaa være Villie tilstede til at udøve en nogenlunde skerp Kontrol. Skulde der imidlertid kunne findes en anden Vej end den, der er foreslaaet i Lovforslaget, ad hvilken man kunde faae bedre Kræfter, som kunde antages at have Villie til at paatalte de stedfundne Mangler, saa er dette jo Noget, som vil kunne overveies paa et senere Trin af denne Sags Behandling. Der er ligeledes blevet udtalt meget forskellige Meninger om, hvorvidt den Betaling, som efter Lovforslaget skulde gives for denne Funktion, var tilstrækkelig eller ikke. Ogsaa med Hensyn hertil gjælder det jo, at, naar Betalingen er foreslaaet saa lavt, som den er, saa er dette stet for saavidt muligt at skaane Befolkningen og for ikke at stemme Fordringerne saa høit op, at Modstanden imod den hele Foranstaltning blev for stor, men ingenlunde fordi Justitsministeriet jo vilde anse det for meget heldigt i og for sig, om der kunde staffles disse Sognefogder eller de Funktionærer, som dette Hverv skulde betros, en saa god og rimelig Betaling som muligt. Skulde altsaa Nøgdsagen være villig til at gaa høiere med Hensyn til Betalingen, saa vilde dette selvfølgelig ikke møde nogen Modstand fra min Side. Dernæst er der ogsaa blevet udtalt høist forskellige, ja ganske modstaaende Anskuelser angaaende det Spørgsmaal, om man med nogen Nytte kunde bruge Forsikringselskabernes Assistance ved Tilsynet. Med Hensyn til dette Spørgsmaal vil jeg først minde om, at det jo kun er stillet som noget Fakultativt, at Justitsministeriet, naar det ikke fremfører nogen Udgift for det Offentlige, kan træffe Overenskomst med disse Selskaber. Det er altsaa en Foranstaltning, som har Frivillighedens Præg fra begge Sider. Intet Selskab kan tvinges til at paatage sig det eller til at lade sin Agent paatage sig det, naar det ikke vil, og paa den anden Side er Ministeriet heller ikke forpligtet til at tage ethvert som helst Selskab uden Hensyn til dets Organisation, dets Udbredelse og de Garantier, som det ellers frembyder; men med Hensyn til selve Sagen blev der udtalt meget forskellige Meninger. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Schlegel) var af den Mening, at Hovedsagen egentlig var den, at man skulde søge sin Styrke

i den Kontrol, som Forsikringselskaberne udøvede, og særlig, naar man samtitig med, at denne Foranstaltning traadte i Kraft, kunde træffe saadanne Bestemmelser, at udenlandske Forsikringselskaber blev udelukkede fra at drive Forretning her paa Pladsen, eller at de ialtfald ikke maatte gjøre dette undtagen under en vis Kontrol. Derimod havde nogle ærede Medlemmer været af den Mening, at den Hjælp, som kunde faas fra Forsikringselskabernes Side, var saare ringe, fordi det ikke laa i deres Interesse at lægge sig ud med Folk ved at se dem paa Fingrene, samt at det vilde blive for dyrt, da Distrikterne vare for store for deres Agenter, og at det ikke kunde ventes, at de vilde foretage Reiser. Jeg synes ikke, at disse Bemærkninger just havde saa overordentlig stor Betydning lige overfor Lovforslaget. Jeg vil strax bemærke dette, at jeg heller ikke har antaget, at der skulde være noget saa Afgjørende og Bigtigt ved den Hjælp, man kunde faae hos Forsikringselskaberne, at det egentlig skulde være Hovedsagen; men paa den anden Side kan jeg ikke se rettere end, at især Brandforsikringselskabet for Landbygninger, som er meget udbredt, og som har store Interesser at varetage rundtom i Landet, maatte kunne — ialtfald indenfor visse Grændser — yde en værdifuld Medvirkning, og jeg ser ikke, hvorfor man skulde lade være at benytte den, naar det sker fuldkommen frivilligt. Naar der hverken er Evang for Selskabet eller Evang for Ministeriet, saa synes det, at det kunde være en Fordel her at have en Bemyndigelse til ogsaa at tage de Kræfter, som maatte tilbyde sig fra den Side, i Beslag for Opgaven. Jeg tror ogsaa nok, at det vel fornemmelig maatte blive de Forsikringselskaber, som befatte sig med faste Eiendomme, som man kan vente denne Hjælp fra, og i mindre Grad for Løseforsikringselskabernes Vedkommende, stjøndt jo visse Løseforsikringselskaber derved, at deres Virksomhed er temmelig lokal, for en vis bestemt Egn, kunne yde en vis Hjælp. Jeg antager, at, ihvorvel det jo er en fri Sag, ogsaa for de faste Eiendommens Vedkommende, hvor man vil forsikre hele Landet over, det dog er de gamle Forsikringselskaber, som spille Hovedrollen, og at de ville vedblive dermed i lang Tid. De Foranstaltninger, som dette Lovforslag gaar ud paa at indføre, maa ikke ses i det Lys, at de skulde være egentlige Brandforsikringsforanstaltninger, egentlig beregnede paa at staffe Brandforsikringselskaberne bedre Indtægter og bevirke, at den hele Forretning bedre kunde bestaa sig. Det er ikke dette Lys, man maa se dem i. Selv om den nærmeste Følge af Bestemmelserne, hvis de traadte ud i Livet, vilde blive den, at Udebrandenes Antal formindskedes, maa man huske paa, at dette vil atter indirekte komme Befolkningen til Gode, idet det vil have til Følge, at Brandforsikringspræmien efterhaanden kan